

МАТОЩУК
Олександр Васильович

Випускник
механічного факультету (1985 р.)

Директор
ПП «Алюм Плюс»

Народився 3 жовтня 1963 р. у Хмельницькому в родині водія Василя Пилиповича та вчительки Віри Устимівни Матошуків.

Бажаючи опанувати престижну в той час професію інженера-механіка, у 1980 р. вступив на механічний факультет Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування (спеціальність — «Машини і апарати легкої промисловості»).

У виші Олександр Васильович здобув не лише ґрунтовні фахові знання, а й знайшов вірних друзів, стосунки з якими підтримує протягом багатьох років. Гарні спогади залишилися про атмосферу, яка панувала на лекційних та практичних заняттях. Сьогодні він із вдячністю згадує своїх наставників, серед яких куратор Г. П. Черменський, керівник дипломного проекту Г. Ф. Воронін, викладач математики В. Т. Нагребецький, теоретичної механіки В. С. Биченков. Вони допомагали опанувати ази обраної професії, виховували і давали мудрі життєві поради.

Після закінчення інституту в 1985 р. О. В. Матошук почав працювати на підприємстві «Ремпобуттехніка». Упродовж 1986–1987 рр. служив у лавах Радянської армії. Демобілізувавшись, продовжив трудову діяльність на посаді начальника компресорного цеху (пізніше — головного інженера) на Хмельницькій базі «Укропм'ясомолрт».

У 2000 р. було засноване приватне підприємство «Алюм Плюс», яке займається виготовленням, монтажем і склінням алюмінієвих конструкцій. Зараз компанія активно працює на території всієї України, бере участь у будівництві сучасних архітектурних комплексів, прикрашаючи їх алюмінієвими фасадами. За 12 років роботи на вітчизняному ринку «Алюм Плюс» зарекомендував себе як надійний та відповідальний партнер і заслужив довіру клієнтів, яка, своєю чергою, свідчить про високу якість пропонувананих послуг.

Донька Олександра Васильовича, Олександра, навчається на четвертому курсі соціально-психологічного факультету вже Хмельницького національного університету.

Зустріч випускників, 2005 р.

САВЧУК
Дмитро Дмитрович

Випускник інженерно-економічного
факультету (1978 р.)

Директор
ТОВ «Черкаська фабрика
хімчистки та прання білизни»

Заслужений працівник сфери послуг України. Відмінник служби побуту України.

Народився 28 травня 1953 р. у с. Демківці Старокостянтинівського району Хмельницької області в родині колгоспників — Дмитра Юхимовича та Єфросинії Леонтівни.

Маючи неабиякий хист до хімії, Дмитро Савчук вирішив здобути освіту у ХТІПО. Саме тут він навчився передбачати зміни, переборювати труднощі та досягати поставленої мети. Найкращі спогади залишилися про декана факультету В. І. Семенюка, викладачів Т. О. Рут (математика), М. О. Пастушака (органічна хімія), Г. І. Сіренка (колоїдна хімія), Г. І. Тарасову (фізична хімія), які не лише читали лекції, а й давали мудрі життєві настанови. Дмитро Дмитрович трудився у будівельних загонах інституту і займався громадською діяльністю у студентській раді.

За спеціальністю, яку опанував у виші, Д. Д. Савчук працює вже понад тридцять років. Трудову діяльність розпочав у 1978 р. майстром цеху хімчистки. Упродовж 1980–1984 рр. був начальником цеху, головним інженером Черкаської фабрики хімчистки та прання білизни, а з 1985 р. — її директором. За високі показники господарської діяльності очолюваному ним підприємству присвоєно звання «Краще підприємство Ліги хімчисток і банно-пральних підприємств».

Д. Д. Савчук брав участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, за що нагороджений Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР (1986) і медаллю «Захисник Вітчизни» (1999).

З 1993 до 2005 р. Дмитро Дмитрович був керівником Асоціації підприємств побутового обслуговування Черкаської області «Облпобутсоюз», а в 2005 р. став головою Організації роботодавців побутового обслуговування населення Черкаської області. Його також обирали депутатом до Черкаської міської ради.

Д. Д. Савчук удостоєний Почесної грамоти Кабінету Міністрів України та почесних грамот Черкаської обласної державної адміністрації й обласної ради.

Дмитро Дмитрович займається спортом, регулярно бере участь у турнірах із настільного тенісу. Він також активний футбольний фанат.

Свою дружину, Надію Саватівну, зустрів у ХТІПО — вона закінчила цей виш у 1979 р. Їхня донька Леся обрала шлях батьків і нині працює у сфері побутового обслуговування населення.

м. Поліське, Київська область,
травень 1986 р.